

lom zlata, jakobinska lirika

goran babić

NEVIDLJIVA ZVIJER, ČUVAR VREMENA

zlatasta vlat, gardin mrki vuk
stići će sa stepa siromašne
Skitije, iz legla u tajgi,
iz spaljene šume kvrgava ariša

i vratit' će se zvijezda u Sibir,
prognana iz treperavih galaksija,
sva vječnost, sitni sati, u jednom
će se, ovalnom, trenu zbiti

zar ružičasta monarhija gubi tron?
činila se sigurnom, sad dvojim
ravnovjesje da je izvjesno, mraz
da suzit' neće moreuze, mine i monsune

studen, gmaz, reptil steže rijeku
kristalima; kroz njih se prelama
budućnost, njezina kopija, stvarna kao
santa koja nosi osamljenog vuka

iznemoglog, slabog, iz roda novo-

sačkih Jevreja; škart je jedne
ratne zime skončao pod ledom
dunavskim, tmastim i tamnim, valcerskim

TURSKA POSLA

iz ugla sobe istrčao je miš
po kretnji mu se vidi
da je bugarski,
njuškicom mrda, njuši zrak
i svaki čas očekuje kandžu
da mu se zarije u šiju

sira i zita sigurno bi jeo
pravoslavni kolač za svetoga Đurđa
i množio potomstvo
al' valja mu preko sobe
po sagu
na kome je izvezena mačka

on drhće i žmirk
(da ga ubijem?)
sevap je stvora pustiti u miru
i od nas je netko ovdje suvišan

po nosu mu se vidi
da je pametan,
da je prešao pirinske planine
u ovih 13 stoljeća
i sad bi dalje, u mišju svoju
perspektivu

LOM ZLATA, JAKOBINSKA LIRIKA

iz srednjeg vijeka iskoči paž;
šilovlak, stavnja, zednja brajdi —
ne razumijem ništa,
ovdjekarce nejma tvojega gospara

možda bi mogao biti kućna pomoćnica
ili da radiš u društvenom sektoru —
komadić kruha pšeničnoga daj mi
i cjepivo protivu groznice

pa da umrem; ja sam zablast,
mčari hod vremena, užanca
govora plemića hvarskog u službu
me dala duždu, ja sam kalja na košti

govorin firentiski al' znam i trista
slavjanskih riječi, u matematiku
se ufam i crnu magiju; tako ću
mrvu krušnu pretvorit' u dragulje,

kinin u cekine,
da otkupim amulet
od uroka što me štiti,
kišobran od brokata

KOPRENA NINSKA, PURPUR I ČAĐ

ugriz zime, tudin od milošte,
kaloper cvjeta, kadulja švoru su
silovali fašisti, rodila je antikrista
činjenice, činjenice, ustroj od
prava, baščine, ono što blista
kao Prešeren Slovincu, zrno ametista

izumrijet će pluskvamperfekt,
ugrušak Ulixa, japodski prsten
na prstu pastira zvanog Brstilo,
Norin, Zelengoro, šumadijska sječa,
pahuljo padaj, listaj žbunu,
sitnjež (huncuti) grabi u šumu

kordunsku, biokovsku i Nazor,
konjik, čupavi stric, olovku oštri,
panski stih, uboge naše moći
žalobni konac i kraj, kužni
se širi, tavori kras, kuga
na Mirogoju, lampaški ležaj



riko debenjak: magične dimenzije, 1974, akvatinta u boji

OPUZENSKI PUTI

periska, plavnja, žandarmi,
spomen starostavni Čarobni
i žuta kuća Domanovića,
i harfa, lutnja, grdelin

varno, plavno, tajno Hutovo,
strmež, murina i jaspis, rogoz,
kanal malostonski, tvrđave,
trnine, ruž rujna, stijezi

osnivača mornarice, radionica
za bombe, streljivo, na krijesove
grme, na utvare, na žal i bijedu
torbara iz Brele, lastavice, masline

glad bijele ruže, kardinal, rimski
trbušan konj iz Gacka, strižena
vuna nevesinjska, duhanski pečat Poduha,
orjunski dim Dalmacije, karbun

na tavanici, šufet (švercerski) poštanski,
u glibu bjelasa plotica, blavor gvirne,
jedna nježna duvna, ružna opatica
ode u Indiju, iz Pline, Vrgorca

TETOVIRANI MOMCI NA VISECEM MOSTU

pod topolama kad su rezali grla
i nedaleko libijsku stoku; gnjije
podjednako (ljudsko, životinjsko) u
općoj karanteni, u užasu, mijeni

svi će dobiti ulicu, broncu,
Luce što je školala, zemljaci i braća,
što tu mi tražimo i tko smo,
planina od pijeska, sredokraća

martirij daždevnjaka, ždrijelo
ugarske (koshutske) propasti, izmjene
stvarne vlasti, južnoslovenski soko,
paun čapljinjski, mirisi česmire

i ništa, hrt požeški, ples moreški,
mostarski haznadar, kukavica, od stida
rumeni njegova partijska knjižica;
mrurj admirale, stići će zaborav

kao paraliza i s njom
mođirilo ljubica konavoskih,
perunike, margarete, jorgovani
i Njegovo pismo, u boci

GOLONKA

pšenični poljski psik,
jezik nosača mrtvaca,
polutihi, poluglas,
raženi, šuštavi,
uzdah, jav,
žeže sad zimski žižak
na ruskome metanu

daleka Mandžurijo!
puna sitnih kosočkih mazgi
prljavi Pemac pomoć moli
(drvoređ bazgi s obješenim,

turobne vlaške balade)
al' uralški jantar je hladan;
čilibarski skakač kockice slaže
kao da sastavlja sutra

noću, iz košare balona,
gleda San Monaco, Andoru, Lichtenstein
i divi se svojoj, kobiljoj,
slobodi koja ju uči
da Bog postoji
jer ga je nacrtao Rubljov,
il' drugi onaj, Teofan Grk